

უნიონი

ფინეთი სსრ კავშირის ჩრდილო-დასავლეთით მდებარეობს. მისი ტერიტორია — 388 ათას კვადრატული კილომეტრი — მნიშვნელოვანად აღემატება ნორვეგიის ტერიტორიას და უდრის ამ ფართობს, რაც იაპონიის უკუაგია. მაგრამ მტკვარეთა რიგების მიხედვით — 3.834 ათასი კაცი — ფინეთს ერთერთი უკანასკნელი ადგილი უკავია ევროპის სახელმწიფოთა შორის.

ფინეთის სანაპირო ხაზის გასწვრივ გადაჭიმულია კლინტი კუნძულები — შვედია ჯაჭვი; ეს კუნძულები ბოტნიკის ყურის შესასვლელში უახლოვდება შვედეთს ნაპირებს და აღმოსავლეთით უკავშირდება ფინეთს ყველაფერი დიდი კუნძულები: სურუსარი (პოლანდია), სისკარია, ლავენსარი და ტელეტარსარი (მცირე და დიდი).

ფინეთი ტყეებისა და ტბების ქვეყანაა. იქ 30 ათასზე მეტი ტბა და მრავალი მდინარე არის; წყლის ფართობი ფინეთის მთელი ტერიტორიის 10 პროცენტზე მეტს შეადგენს. ტბებში ყველაზე დიდია სიამი, პეიანე და იმარი. ფინეთის მდინარეები, სადაც უხვად მოიპოვება მუხრანები, ციკობები და ჩანჩქერები, მეტწილად არასანაპირო და მათ უმთავრესად ტყის დასაცურებლად იყენებენ. მათ შორის ყველაზე თვალსაჩინოა ვულკა, ტორიო და ცილიმენი. მდინარე ვულკა, რომელიც საიბის ტბიდან გაიბადება, ჰქვნიან ცნობილ ჩანჩქერს იმარისა.

ფინეთის ნიადაგი ნაკლებადყოფიერია. მიწათმოქმედებისათვის გამოსადეგია მხოლოდ სანაპირო, უმთავრესად სამხრეთისა. სხვადასაფეთქებულ ფინეთში მთელი ტერიტორიის 17,3 პროცენტს შეადგენს. ყოველდავალ ამისა, მოსახლეობის 7/8 სოფლის მეურნეობას მისდევს. ფინეთის საყოფიერო პური არ ჰყოფნის და ყოველწლიურად 30-40 პროცენტად საჭირო ჰქვამს 30-40 პროცენტად ხორბლის 85-90 პროცენტად. ფინეთის სოფლის მეურნეობაში მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია მიწათმოქმედებას. იმპერიალისტურ ომებშიც კი იყარაქისა და ყველის ჰარხების მნიშვნელოვანი ნაწილი იმის პროდუქტებით ამარაგებდა რუსეთის ჩრდილოეთ რაიონებს.

ფინეთის მდინარე ტყეებზე ხელი შეუწყო სატყეო მრეწველობის განვითარებას. ეს მრეწველობა უპირატესად ექსპორტისთვის მუშაობს. ფინეთი მუშების თითქმის ნახევარი რაოდენობა სატყეო მრეწველობაში დაბანდებულია. ფინეთის სამრეწველო პოლიტიკისათვის ჩაიღივებია სულ 190 ათას კაცს უდრის. ამ უკანასკნელ ხანს მნიშვნელოვანად გაიზარდა ცელულოზის წარმოება. ცელულოზის ამ ქარხნების სიმრავლე, რომლებიც 1935-1937 წლებში აშენდა და რომლებიც ამჟამად მუშაობენ, 500 ათას ტონაზე მეტს შეადგენს.

ქვანახშირი და ნავთი ფინეთს არ მოეპოვება. რკინის მადანი მდებარეობს მდინარე სიბოი, მისი მოპოვება უმთავრესად ლაღოვის ტბის სანაპიროზე წესდებოდა.

ფინეთის სამრეწველო რაიონები არის სამხრეთ და სამხრეთ-დასავლეთ სანაპიროს. აქ მდებარეობს მრეწველობითი საწარმოები, ქაღალდის ფაბრიკები, ხე-ტყის სახერხი და ცელულოზის ქარხნები. მდინარე კილენის ხეობაში არის ქაღალდის ფაბრიკა, რომელიც ყველაზე დიდია ევროპაში.

მრეწველობის დანარჩენი დარგები უმთავრესად მინა ბაზისისათვის და უმეტესად უცხოეთის ნედლეულთა მუშაობაში.

ფინეთის უმთავრესი სამრეწველო ცენტრებია: ჰელსინკი, აბო, ტამპერე (ტარნოპოლისი), ვანა, ვიპური (ვიბორგი), ულპინკი.

ჰელსინკი (ჰელსინგფორსი) — ფინეთის დედაქალაქი და სამრეწველო და კულტურული ცენტრია. ამ ქალაქის მოსახლეობა 293 ათას კაცს აღემატება. აქ არის მანქანათმშენებელი ქარხანა, სამი დიდი გემთმშენებელი ქარხანა, ხისამშენებელი და ტყეფულის ქარხანა. ნავსადგურის განვითარებაში არის სამი მშპოლი და ორი მურეავი დოკი. აქ მოიპოვება აგრეთვე სამხრეთ მნიშვნელოვანი მთელი რიგი ქარხნები. ჰელსინკი ფინეთის სამხრეთ-სამხრეთ ფორტის მთავარი ბაზაა. აქ არის ფინეთის უდიდესი ნავსადგური, რომელსაც ხელსაყრელი მდებარეობა აქვს ფინეთის ყურის გასწვრივ კაპენგარდის ფორტის დასაცურებას. ჰელსინკი მნიშვნელოვანი მთელი რიგი კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებასაც.

ვიპური (ვიბორგი) სიდიდით ფინეთის მეორე ქალაქია, იქ 73 ათასი მოსახლეობაა. ვიპური ტყის საექსპორტო დიდი ცენტრია. აქ არის მუხრანების, სამხრეთ და ცენტრ-ტერიტორიის ქარხნები. ვიპურის ნავსადგური მდებარეობს ფინეთის ყურის აღმოსავლეთ ნაწილში, საბჭოთა საზღვრის ახლოს.

ბოტნიკის ყურის სანაპიროზე მდებარე აურის შესართავში მდებარეობს ფინეთის დიდმნიშვნელოვანი ნავსადგური ტურკუ (აბო). ფინეთის ძველი დედაქალაქი. ტურკოში თავმოყრილია რამდენიმე მანქანათმშენებელი ქარხანა, ნავსადგური, ვაგონ-მანქანათმშენებელი და მექანიკური ქარხანა აკრილ-ფოლკანგი, სადაც მანქანები სანაპირო თავდაცვის ჯარისთვის იწარმოება. აქ არის ფინეთის ყველაზე დიდი მშპოლი დოკი. ქალაქში 70 ათასზე მეტი მოსახლეობაა. ტამპერე სიდიდით მრეწველობის ცენტრია. აქ ხდება მატყლის, მამბის და სელის გადამამუშავება. იმის შემდეგ ამ ქალაქის საფუძვრო ფაბრიკები უმთავრესად ამერიკის ბაზებს მიმართულია.

კვიბი უმთავრესად ამერიკის ბაზებს მიმართულია. ბალტიკისა და ქვეყნებს შორის ფინეთი თავისი ხელსაყრელი გეოგრაფიული მდებარეობის წყალობით მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ბალტიკის ზღვის აუზში. ფინეთის სანაპიროზე 25 ნავსადგურია. მათ შორის მთავარი ნავსადგურებია: ჰელსინკი, ვიპური, კოტკა, ხანკო — ფინეთის ყურის სანაპიროზე; ტურკუ, ბიერნებორგი, ვანა, ულპინკი — ბოტნიკის სანაპიროზე და ყინულთა ვანი ოკეანის სანაპიროზე ნავსადგურები პეტსამო (პეტრევა), რომელიც არ იყენებია.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამ თავისუფლება მიანიჭა მეფის რუსეთში მოსახლე ყველა ხალხს. ფინელმა ხალხმა პირველად მიიღო ისტორიული უფლება დამოუკიდებელი და თავისუფალი არსებობისა. საბჭოთა ხელისუფლებამ ნებაყოფლობით მისცა ფინეთს სრული დამოუკიდებლობა, რასაც მას არაფართობს სხვა ხელისუფლებამ რუსეთში არასოდეს არ მისცემდა.

მაგრამ ფინეთის ბურჟუაზია, ჩაიგდო რა ხელში ძალუფლებას, დაიწყო სოციალური ხალხის წინააღმდეგ, დაიწყო თავისი ქვეყნის განხორციელება იმპერიალისტურ ბაზარზე. მუშებისა და ტრადიციული პირველი რევოლუციური გამოსვლა 1918 წლის ფინეთის ხალხის ჯალადებმა, ფინეთის ბურჟუაზიისა და უცხოელი იმპერიალისტების დაშვებით სისხლის ზღვანი ჩაიღორჩეს. რევოლუციონერების მეთაურობით ფინეთი, პანენის პოლიტიკის მსგავსად, 20 წელზე მეტ ხანს პოლკადარში იყო იმპერიალისტების მტაცებელი, რომელიც ომს ამხალაფრებდა და სოციალისტური სახელმწიფოს წინააღმდეგ.

საბჭოთა კავშირის მშვიდობისმოყვარე პოლიტიკა ფინეთის მთავარი წყობილია აშკარა მტრულ განწყობილებას ხდებოდა. ასრულებდა რა თავისი იმპერიალისტური ბატონ-პატრონების დავალებას, თვითგავრდილია ფინეთი აშკარად განდობდა ხროვების მრავალ ლაშქრობას საბჭოთა მიწა-წყალზე, დასდო რა, ბალტიკისა და ყველა სხელმწიფოზე უფრო გვიან 1920 წლის 14 ოქტომბრის სამშვიდობო ხელშეკრულება, რსეს რესპუბლიკისათვის, თვითგავრდილია ფინეთი თავისი განაცხადით დაწინაურებული მანქანათმშენებლის სსრ კავშირისა და ფინეთის შიდა ურთიერთობების აშკარა მტრულ განწყობილებას ხდებოდა.

ასრულებდა რა თავისი იმპერიალისტური ბატონ-პატრონების დავალებას, თვითგავრდილია ფინეთი აშკარად განდობდა ხროვების მრავალ ლაშქრობას საბჭოთა მიწა-წყალზე, დასდო რა, ბალტიკისა და ყველა სხელმწიფოზე უფრო გვიან 1920 წლის 14 ოქტომბრის სამშვიდობო ხელშეკრულება, რსეს რესპუბლიკისათვის, თვითგავრდილია ფინეთი თავისი განაცხადით დაწინაურებული მანქანათმშენებლის სსრ კავშირისა და ფინეთის შიდა ურთიერთობების აშკარა მტრულ განწყობილებას ხდებოდა.

ფინეთის ბურჟუაზია ჰელსინკიდან თავისი ქვეყნის სიძლიერეს, ინგლისის იმპერიალისტებს ხელთ იგდო ამ ქვეყნის ეკონომიკა. ინგლისმა ფინეთი თავის ეკონომიკურ დამატებად გადააქცია. ფინეთის ექსპორტის 90% მისდევდა და იმპორტის ერთი მესამედის ინგლისის იმპერიალისტების ხელში.

ფინეთის ძირითადი ხიმიდირი მთელი მისი სახალხო მურეანობის დასაცურებელი ტყე არის. ფინეთის ტერიტორიის სამი მოთავთი ტყით არის დაფარული. სატყეო მრეწველობაში უცხოეთის ფორმებს ეკუთვნოდა მთელი კაპიტალის 60 პროცენტად. ფინეთის ტყის მერქნის მისისა და ცელულოზის ძირითადი მომხმარებელი ინგლისის იყო.

ინგლისის იყო უფრო განამდიდებელი წყობიდან ვაჭრობის ყველაფერი იყო. რისი გულგისთვის მოქარდათ მსხვერპლად თავიანთი მოგება ინგლისის კაპიტალისტებს?

ამის პასუხს ჩვენ ვპოულობთ გავითვალისწინოთ ვინაობაში, რომელიც 1919 წელს გაიკეთა: „თუ რამე უნდა დაეხმოდნენ დავინახებო, რომ პეტროგრადთან მისასვლელი საუკეთესო გზა არის ბალტიკის ზღვა, და რომ უფორესი და ყველაზე ადვილი გზა ფინეთზე გადის. ფინეთი პეტროგრადის გასვლითა, პეტროგრადი კი — მოსკოვისა“.

ფინეთი პატარა, მაგრამ ხელსაყრელი ბაზარია ამერიკის კაპიტალისა და საქონლის ექსპორტისათვის. ეს მშობლივი კაპიტალი სრულიად რუსეთის 1-ლ კოლონიაზე 1920 წლის მარტს წარმოქმნილ სიტუაციაში ვეღავითი ილიასაქ ლინინი ამბობდა: „ამჟამად ფინეთის სამი მეოთხედი უკვე შესყიდულია ამერიკელი მილიარდერების მიერ“ (თხზულება 54) კრებულის, ტომი XXV გვერდი 54).

ექსპორტის ამერიკელმა გამოქვეყნებულმა ლესმა თავის წიგნში „ამერიკის საერთაშორისო კაპიტალის დანადგინება“ გამოიანგარიშა, რომ ამერიკელთა ხელში 1935 წელს იყო 32 მილიონ დოლარად ღირებულ ფინეთს ფასიანი ქაღალდები. მუცა.

მაშ შემდეგ, რაც საბჭოთა მთავრობამ ბალტიკისპირა ქვეყნებთან დასდო ურთიერთდამხმარების პაქტები, რომლებიც უზრუნველყოფენ სსრ კავშირისა და ამ სახელმწიფოების უზრუნველყოფას, მან, ცხადია, ასეთივე წინადადებით მიმართა ბალტიკისპირა მეოთხე ქვეყანას, რომელიც სსრ კავშირს ემსახურება, — ფინეთს.

ორი თვის განმავლობაში საბჭოთა მთავრობამ მოთხოვნილი აწარმოებდა მოლაპარაკებას ფინეთის მთავრობასთან. ფინეთის მთავრობამ ჩვენს ქვეყნისადმი შეუერთებულ მტრულ პოზიციას დაიკავა ამ მოლაპარაკებაში. უცხოელი იმპერიალისტების — საბჭოთა კავშირისადმი მტრობის გამოვლენების საშუალებად ფინეთის პოლიტიკურულ ხელისუფლებამ, რომელსაც ჯერ კიდევ მოლაპარაკების დროს საომარ ბანაკად გადააქცია თავისი ქვეყანა, ჩაშალა მოლაპარაკება, დაიწყო პოლიტიკურების ქსელის გაშენება სსრ კავშირის საზღვარზე და მალე იგი გამოუცხადა სსრ კავშირს.

სსრ კავშირის წინააღმდეგ დაწყებულმა ომმა, რაც ხალხს თავის შიდაგია კიანდერ-ერო-მანერხაიმების მთავრობამ, აცალსო ფინეთი ხალხის მოთმინების ფილას. იგი აღსდგა გმირული ბრძოლისათვის, რათა დამხოს მისთვის სძულელოლი მთავრობა, რომელიც ვაინხილი იმპერიალისტებთან ანტისაბჭოთა ურთიერთობაში.

1939 წლის 1 დეკემბერს ქალაქ ტერიოკში (აღმოსავლეთი ფინეთი) მთელი ორი მემარცხენე პარტიებისა და აჯანყებულ ჯარისკაცთა შეთანხმებით შესდგა ახალი მთავრობა — ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელით. მთავრობამ საბჭოთა კავშირს მიმართა წინადადებით ურთიერთდამხმარების პაქტის დადების შესახებ. 1 დეკემბერს ფინეთის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და საბჭოთა კავშირს შორის დადებულია ურთიერთდამხმარებისა და მეგობრობის შესახებ.

ამ ისტორიულმა დოკუმენტმა საფუძველი ჩაუყარა მტკიცე მეგობრულ ურთიერთობას გაერთიანებული ძალებით როგორც სსრ კავშირს, ისე ფინეთის უმწიფობისა და ხელუფლების უზრუნველსაყოფად.

სსრ კავშირი დასთანადდა ვადაცეს ფინეთის დემოკრატიულ რესპუბლიკას საბჭოთა კავშირის რაიონების, სადაც კარგის მოსახლეობა სჭარბობს. საბჭოთა კავშირის ამ რაიონებს უკავიათ ვეინარეოლი ტერიტორია — 70 ათას კვადრატული კილომეტრი ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა დასთანადდა რამდენიმე ვადაცესის საზღვარი კარგის უფლებს ლინინარდის ჩრდილოეთის მიმართულებით, ვადაცესს საბჭოთა კავშირს 3,970 კვადრატული კილომეტრი ტერიტორია.

ფინეთის დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ სსრ კავშირისა და ფინეთის უმწიფობის განმტკიცების ურთიერთ ინტერესებისათვის თავნება გამოსცა იჯარით ვადაცესს საბჭოთა კავშირის ნახევარკუნძული, რომელიც მას აკრავს, რათა აქ შეიქმნას სამხედრო-საზღვაო ბაზა, რომელიც აგრესიისაგან დაიცავდეს ფინეთის ყურეში შესასვლელს.

ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა დასთანადდა მიკვირს მდებარე კუნძულები: სურუსარი (გოლანდია), სისკარია, ლავენსარი, ტარეტარსარი (მცირე და დიდი), კოივისკი (ბიერკე), აგრეთვე ჩრდილოეთის ყინულოვანი ოკეანის სანაპიროზე მდებარე რიბანისა და სრედის ნახევარკუნძულები ნაწილი, რომელიც ფინეთს ეკუთვნის.

კუნძული სურუსარი, რომელიც ყველაზე დიდაა ფინეთის ყურის კუნძულები შორის, მდებარეობს მის ყველაზე ვანერ ნაწილში და ფინეთის სანაპიროს კალაქ კოკკას დასაზღვრებელია 40 კილომეტრის, ხოლო ესტონეთის ნაპირებს — 50 კილომეტრის. ამ კუნძულის ფართობი 21 კვადრატული კილომეტრია, მოსახლეობა კი 800-მდე ადამიანს შეადგენს. კუნძულ სისკარის ფართობი 6 კვადრატული კილომეტრია, იგი მდებარეობს კოივისკიდან 35 კილომეტრზე. მოსახლეობა 800 კაცს აღემატება. კუნძული ლავენსარი აგრეთვე უფროა დიდი სახელუფლებით ცნობილი კუნძულებია. ვეკუეუ მდებარეობს ნაპირების სურუსარიდან დაახლოებით 19 კილომეტრზე, ფინეთის ქალაქ კოკკას სამხრეთ-აღმოსავლეთით. მისი ფართობი 8,3 კვადრატული კილომეტრია, მოსახლეობა კი დაახლოებით 500 კაცს შეადგენს. კუნძული კოი-

ვითი სამუშაოს შემსრულებლებად უკანასკნელი ორი თვის განმავლობაში საცხოვრებელს მინიმუმ 20-35 პროცენტით იმატა. კრძალვებიდან რეალური ხელფასის დაცემა.

300 ათასი გლეხური მეურნეობიდან უკანასკნელი წლებში ათიათასობით მეურნეობამ საჯარო ფართობით გაიყარა. მძიმე ტვირთად აწეულა უმწიფესი გლეხების სახელმწიფო ვადაცესადები. ექვსი მილიონი ფინური მარკა მხარეთმცოდნე მეურნეობებს ბანკებისა და კერძო წევანებებსა. საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის მზადებასთან დაკავშირებულმა საგანგებო ზომებმა დიდი უბედურება დაატეხა თავს მშრომელ გლეხობას.

მას შემდეგ, რაც საბჭოთა მთავრობამ ბალტიკისპირა ქვეყნებთან დასდო ურთიერთდამხმარების პაქტები, რომლებიც უზრუნველყოფენ სსრ კავშირისა და ამ სახელმწიფოების უზრუნველყოფას, მან, ცხადია, ასეთივე წინადადებით მიმართა ბალტიკისპირა მეოთხე ქვეყანას, რომელიც სსრ კავშირს ემსახურება, — ფინეთს.

ორი თვის განმავლობაში საბჭოთა მთავრობამ მოთხოვნილი აწარმოებდა მოლაპარაკებას ფინეთის მთავრობასთან. ფინეთის მთავრობამ ჩვენს ქვეყნისადმი შეუერთებულ მტრულ პოზიციას დაიკავა ამ მოლაპარაკებაში. უცხოელი იმპერიალისტების — საბჭოთა კავშირისადმი მტრობის გამოვლენების საშუალებად ფინეთის პოლიტიკურულ ხელისუფლებამ, რომელსაც ჯერ კიდევ მოლაპარაკების დროს საომარ ბანაკად გადააქცია თავისი ქვეყანა, ჩაშალა მოლაპარაკება, დაიწყო პოლიტიკურების ქსელის გაშენება სსრ კავშირის საზღვარზე და მალე იგი გამოუცხადა სსრ კავშირს.

სსრ კავშირის წინააღმდეგ დაწყებულმა ომმა, რაც ხალხს თავის შიდაგია კიანდერ-ერო-მანერხაიმების მთავრობამ, აცალსო ფინეთი ხალხის მოთმინების ფილას. იგი აღსდგა გმირული ბრძოლისათვის, რათა დამხოს მისთვის სძულელოლი მთავრობა, რომელიც ვაინხილი იმპერიალისტებთან ანტისაბჭოთა ურთიერთობაში.

1939 წლის 1 დეკემბერს ქალაქ ტერიოკში (აღმოსავლეთი ფინეთი) მთელი ორი მემარცხენე პარტიებისა და აჯანყებულ ჯარისკაცთა შეთანხმებით შესდგა ახალი მთავრობა — ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელით. მთავრობამ საბჭოთა კავშირს მიმართა წინადადებით ურთიერთდამხმარების პაქტის დადების შესახებ. 1 დეკემბერს ფინეთის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და საბჭოთა კავშირს შორის დადებულია ურთიერთდამხმარებისა და მეგობრობის შესახებ.

ამ ისტორიულმა დოკუმენტმა საფუძველი ჩაუყარა მტკიცე მეგობრულ ურთიერთობას გაერთიანებული ძალებით როგორც სსრ კავშირს, ისე ფინეთის უმწიფობისა და ხელუფლების უზრუნველსაყოფად.

სსრ კავშირი დასთანადდა ვადაცეს ფინეთის დემოკრატიულ რესპუბლიკას საბჭოთა კავშირის რაიონების, სადაც კარგის მოსახლეობა სჭარბობს. საბჭოთა კავშირის ამ რაიონებს უკავიათ ვეინარეოლი ტერიტორია — 70 ათას კვადრატული კილომეტრი ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა დასთანადდა რამდენიმე ვადაცესის საზღვარი კარგის უფლებს ლინინარდის ჩრდილოეთის მიმართულებით, ვადაცესს საბჭოთა კავშირს 3,970 კვადრატული კილომეტრი ტერიტორია.

ფინეთის დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ სსრ კავშირისა და ფინეთის უმწიფობის განმტკიცების ურთიერთ ინტერესებისათვის თავნება გამოსცა იჯარით ვადაცესს საბჭოთა კავშირის ნახევარკუნძული, რომელიც მას აკრავს, რათა აქ შეიქმნას სამხედრო-საზღვაო ბაზა, რომელიც აგრესიისაგან დაიცავდეს ფინეთის ყურეში შესასვლელს.

ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა დასთანადდა მიკვირს მდებარე კუნძულები: სურუსარი (გოლანდია), სისკარია, ლავენსარი, ტარეტარსარი (მცირე და დიდი), კოივისკი (ბიერკე), აგრეთვე ჩრდილოეთის ყინულოვანი ოკეანის სანაპიროზე მდებარე რიბანისა და სრედის ნახევარკუნძულები ნაწილი, რომელიც ფინეთს ეკუთვნის.

კუნძული სურუსარი, რომელიც ყველაზე დიდაა ფინეთის ყურის კუნძულები შორის, მდებარეობს მის ყველაზე ვანერ ნაწილში და ფინეთის სანაპიროს კალაქ კოკკას დასაზღვრებელია 40 კილომეტრის, ხოლო ესტონეთის ნაპირებს — 50 კილომეტრის. ამ კუნძულის ფართობი 21 კვადრატული კილომეტრია, მოსახლეობა კი 800-მდე ადამიანს შეადგენს. კუნძული სისკარის ფართობი 6 კვადრატული კილომეტრია, იგი მდებარეობს კოივისკიდან 35 კილომეტრზე. მოსახლეობა 800 კაცს აღემატება. კუნძული ლავენსარი აგრეთვე უფროა დიდი სახელუფლებით ცნობილი კუნძულებია. ვეკუეუ მდებარეობს ნაპირების სურუსარიდან დაახლოებით 19 კილომეტრზე, ფინეთის ქალაქ კოკკას სამხრეთ-აღმოსავლეთით. მისი ფართობი 8,3 კვადრატული კილომეტრია, მოსახლეობა კი დაახლოებით 500 კაცს შეადგენს. კუნძული კოი-

ვითი სამუშაოს შემსრულებლებად უკანასკნელი ორი თვის განმავლობაში საცხოვრებელს მინიმუმ 20-35 პროცენტით იმატა. კრძალვებიდან რეალური ხელფასის დაცემა.

300 ათასი გლეხური მეურნეობიდან უკანასკნელი წლებში ათიათასობით მეურნეობამ საჯარო ფართობით გაიყარა. მძიმე ტვირთად აწეულა უმწიფესი გლეხების სახელმწიფო ვადაცესადები. ექვსი მილიონი ფინური მარკა მხარეთმცოდნე მეურნეობებს ბანკებისა და კერძო წევანებებსა. საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის მზადებასთან დაკავშირებულმა საგანგებო ზომებმა დიდი უბედურება დაატეხა თავს მშრომელ გლეხობას.

მას შემდეგ, რაც საბჭოთა მთავრობამ ბალტიკისპირა ქვეყნებთან დასდო ურთიერთდამხმარების პაქტები, რომლებიც უზრუნველყოფენ სსრ კავშირისა და ამ სახელმწიფოების უზრუნველყოფას, მან, ცხადია, ასეთივე წინადადებით მიმართა ბალტიკისპირა მეოთხე ქვეყანას, რომელიც სსრ კავშირს ემსახურება, — ფინეთს.

ორი თვის განმავლობაში საბჭოთა მთავრობამ მოთხოვნილი აწარმოებდა მოლაპარაკებას ფინეთის მთავრობასთან. ფინეთის მთავრობამ ჩვენს ქვეყნისადმი შეუერთებულ მტრულ პოზიციას დაიკავა ამ მოლაპარაკებაში. უცხოელი იმპერიალისტების — საბჭოთა კავშირისადმი მტრობის გამოვლენების საშუალებად ფინეთის პოლიტიკურულ ხელისუფლებამ, რომელსაც ჯერ კიდევ მოლაპარაკების დროს საომარ ბანაკად გადააქცია თავისი ქვეყანა, ჩაშალა მოლაპარაკება, დაიწყო პოლიტიკურების ქსელის გაშენება სსრ კავშირის საზღვარზე და მალე იგი გამოუცხადა სსრ კავშირს.

სსრ კავშირის წინააღმდეგ დაწყებულმა ომმა, რაც ხალხს თავის შიდაგია კიანდერ-ერო-მანერხაიმების მთავრობამ, აცალსო ფინეთი ხალხის მოთმინების ფილას. იგი აღსდგა გმირული ბრძოლისათვის, რათა დამხოს მისთვის სძულელოლი მთავრობა, რომელიც ვაინხილი იმპერიალისტებთან ანტისაბჭოთა ურთიერთობაში.

1939 წლის 1 დეკემბერს ქალაქ ტერიოკში (აღმოსავლეთი ფინეთი) მთელი ორი მემარცხენე პარტიებისა და აჯანყებულ ჯარისკაცთა შეთანხმებით შესდგა ახალი მთავრობა — ფინეთის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელით. მთავრობამ საბჭოთა კავშირს მიმართა წინადადებით ურთიერთდამხმარების პაქტის დადების შესახებ. 1 დეკემბერს ფინეთის დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და საბჭოთა კავშირს შორის დადებულია ურთიერთდამხმარებისა და მეგობრობის შესახებ.

ოპარაჯიული ცნობა

დენინგარის სამხედრო ოქის შტაბისა

დენინგარის სამხედრო ოქის შტაბის 6 დეკემბერის საღამოს თავი-სი წინასწარი შედეგად საზღვრებს მიღწეა: მურმანსკის მიმართულებით ჩვენმა ჯარმა, სძლია რა თვითგავრდილელ ფინელთა წინააღმდეგობას 35 კილომეტრით წაიწია წინ პეტსამოს სამხრეთით.

შტბის, რეზოლუციის, პოროსოზურისა და პეტროზავოდსკის მიმართულებით, წინააღმდეგობა ბრძოლების შედეგად, ჩვენმა ჯარმა გადას-ქრა ნურმეს-იფენუს რკინიგზა და სახელმწიფო საზღვრები 60-65 კილომეტრით წაიწია წინ.

კარელიის ყელზე, მის აღმოსავლეთ ნაწილში, ჩვენმა ჯარმა საარტილერიო მომზადების შემდეგ გაართვინა ფინეთის მთავარი თავდაცვითი ხაზი ვუოქსის წყლის სისტემაზე, რომელსაც თვითგავრდილი ფინლები „ჰაიონი-კარის ხაზს“